

Det er ganske vist, at det er lykkedes Kultusministeriet at faae paabegyndt i de to foregaaende Aar ikke ubetydelige Byggeforsagender. I Forfjor blev paabegyndt den nye polytekniske Værestanstalt, som nu snart er færdig. I Fjor blev paabegyndt — rigtignok ogsaa kun lige paabegyndt — det nye mineralogiske Museum og det kemiske Laboratorium samt det nye botaniske Laboratorium, og i Aar var det da Meningen, at man skulde paabegynde Kunstmuseet. Som jeg udviklede for det høie Thing i Fjor, er det min Mening, at naar man har forsjømt i lang Tid at faae gjort, hvad der skulde gøres, dels for at faae de videnskabelige Institutter de nødvendige Bygninger og dels for at faae Statens Store Samlinger de nødvendige Lokaler, saa maa man, naar man en Gang begynder paa det og tager fat, lægge en bestemt Plan for sig og sige: Lad os nu i Løbet af et vist Antal Aar hvert Aar paabegynde en af disse større Bygninger! Det er herester, jeg har lagt min Plan, og det er herester, jeg ikke kan være det høie Thing noksom taknemlig for, at det indtil Dato i alt Fald har fulgt mig. Hvad der saa skal foretages til næste Aar, Aar 1890, om man da, som jeg nærmest har tænkt paa, skulde paabegynde Frederiks Hospitals Flytning med, hvad dertil hører, eller man maatte først skulde paabegynde Nationalmuseet, det vil sige en Ombygning af Prindsens Palais m. v., kan jeg naturligvis ikke sige Noget om for Dieblirket; det vil jo i ikke ganske ringe Grad afhænge af, hvad det høie Thing vil beslutte om det Lovforslag, som er forelagt om Frederiks Hospitals Flytning; med det er vist, at begge disse to Foretagender ere aldeles nødvendige; de kunne ikke opsættes længere. Skal Lægevidenskabten ikke standses i sin Udvikling her i Landet, og vi paa dette saa væsentlige Punkt sættes dybt ned under Udviklingen i de fleste andre europæiske Lande, maa Frederiks Hospital flyttes, saa maa de nye Værestanstalter, som ere nødvendige sammen med det, bygges, og det snarest muligt. Og vor bedste, mest nationale og ubetinget mest interessante Samling, oldnordisk Samling og Alt, hvad dertil hører, maa nødvendigvis have bedre og mere brandsikre Bygninger end de nuværende, Bygninger, hvor der jo tillige er en Plads, saa at de kan faae den Udvidelse, som er nødvendig. Vil man se videre ud i Tiden, kan det ikke undgaa, at vi maa have nye Bygninger til det store kongl. Bibliothek, thi der er ingen Plads i det nuværende. Det er snart ikke muligt for Bibliotheket at kjøbe nye Bøger, i alt Fald ikke i den Udstrækning, man

burde, thi der er ikke Plads. Den hele nuværende Ordning ligger i den høieste Grad under den Mangel paa Plads, der er, og at det for det Publikum, der bruger det kongl. Bibliothek, vil være af største Betydning at faae en bedre Bygning, hvor man kan faae Plads til ordentlige Læsesale og Ulaansrum osv., skal jeg kun antyde, det kan der ikke være nogen Tvivl om. Saa er der endelig, hvad der virkelig ikke er det mindst Bigtige, den fulde Gjennemførelse af den Lov, som jeg haaber, skal blive færdig i Aar, nemlig Arkivloven, og til den fulde Gjennemførelse af denne Lov kræves en ny Arkivbygning her i Byen. Hertil behøves ganske vist ikke en stor ny Bygning paa en ny ehvervet Grund, man kan godt blive, hvor man er, men der kræves en fuldstændig Ombygning af Proviantgaarden og det nuværende store kongl. Bibliothek, som maa lægges sammen med Proviantgaarden til en stor Arkivbygning. Naar alt Saadant staar færdig, og man dog mener, at man skal være færdig i vor Levetid, saa skal man ikke tage det enkelte Punkt ud, som tilfældigvis ligger for i Aar, og sige, ja dette kan godt udsættes; thi det følger af sig selv, at den enkelte Ting kan udsættes, men selve Gjennemførelsen af hele Planen, det at faae alle disse Bygninger reiste, kan ikke udsættes. Jeg skal dernæst gaa over til det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har stillet paa Blad Nr. 229, og som gaar ud paa, at den Forhøielse, som i Aar er foreslaaet af Ministeren til Indkjøb til Maleri- og Skulpturjamlingen og ogsaa til Møntsamlingen, kun skal bevilges for et Aar. Det er ganske vist, at det ærede Medlem har Ret i den Ting, at det er en meget betydelig Forhøielse af Forbringerne, men jeg tror ogsaa, at man maa sige, at de Summer, der i lange Tider have været anvendt til Indkjøb af Kunstværker her til Lands, have været ganske overordentlig smaa, ganske overordentlig smaa, ogsaa naar man ser hen til, hvad man i andre Lande, ikke alene i de store Lande, i saa Henseende anvende dertil af Statens Midler. Det er sikkert nok, at, hvad der hidtil er anvendt hertil om Aaret, ingenlunde har været tilstrækkeligt til Malerjamlingen og for Resten endnu mindre til Skulpturjamlingen, saa at man ingenlunde har kunnet gjøre de Indkjøb af vore dygtigste Kunstneres Værker, som man havde ønsket. Jeg kan derfor ikke noksom takke Udvalgets Flerstal for, at det er gaaet ind paa Regeringens Forlangende om en betydelig forhøiet Bevilling i denne Retning. Naar det ærede Medlem vilde sammenligne, hvad der bliver